

РАН БОСИЛЕК СТОРЕТЕ МИ ПЪТ!

chitanka.info

Имало едно време надменен кмет. Където ходел, все искал да е начело и всички във всичко да му отстъпват. Най-обичните му думи били: „Сторете ми път!“ Мало и голямо трябвало да му сторва път.

Един ден в селото влязъл с кола царят на оная страна, преоблечен като прост пътник. Насреща му се задал кметът, надут както винаги и завикал: „Сторете ми път!“

Коларят му дал знак да се отмести, но кметът чакал да му сторят път.

Царят дал заповед да спрат колата.

Повикал кмета и му рекъл:

— Аз съм царят. Утре ще дойдеш в двореца да изпитам ума ти. Ще видя дали си достоен да ти сторват път. Ще ти задам три въпроса и ще видя, как ще ми отговориш.

Царят дал знак и колата отминала.

Замислил се кметът. Дали ще може да отговори както трябва на царя?

През това време дошъл при него помощникът му, който бил умен и весел човек.

— Какво си се замислил, кмете? — попитал помощникът.

— Как да се не замисля! — отговорил кметът. — Преди малко оттука мина царят с колата си, преоблечен като прост пътник. Аз извиках на коларя да ми стори път. Той не отстъпи. Аз се изпречих пред колата. Царят ме повика и ми заповяда да се явя утре при него, за да ме изпита, дали съм достоен да ми сторват път. Щял да ми зададе три въпроса, за да види умно ли ще отговоря.

— Е, та какво има да му мислиш?

— Мисля, че царят може да е глупав, та няма да оцени умните ми отговори.

— Добре, да отида аз тогава. Ще се облека в твоите дрехи. Пък и, както казват мнозина, ние си поприличваме, та царят няма да разбере, че друго лице се явява пред него вместо кмета. Аз не се плаша и от глупави въпроси. Лесно ще се сетя, как да отговоря.

Кметът се съгласил на драго сърце.

Помощникът се явил пред царя и рекъл:

— Аз дойдох, царю честити, да отговоря на трите въпроса.

— Добре — рекъл царят, — кажи ми за колко време може да се измени пътя от изток до запад.

— За един ден, царю честити.

— Отгде знаеш?

— Слънцето изгрява сутрин от изток и вечер стига на запад. Значи, за един ден е изминало пътя от изток до запад.

— Добре отговори — рекъл царят. — Сега ми кажи колко пари струвам аз.

— Двадесет и девет сребърника.

— Защо?

— Защото Исус Христос бе оценен и продаден за тридесет сребърника. А най-добрият цар все трябва да се оцени един сребърник по-малко от Христа.

— И на втория въпрос отговори добре — казал царят. — Остава третият. Кажи ми, умни човече, какво мисля в тоя миг!

— Ти мислиш, царю честити, че пред тебе стои кметът, когото си повикал, но аз съм неговият помощник. Кметът не се осмели да дойде.

— Жив и здрав да си, помощниче! Ти си достоен да стоиш начело на вашето село. От сега нататък кметът ще ти сторва път, защото си смел и умен. Ти ще бъдеш кмет, а кметът ще ти стане помощник.

Още същия ден, по царска заповед, помощникът станал кмет.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.